

Nume: ROȘIA SEBASTIAN-NICOLAE / CRISTEA RAREȘ

Vârsta: 15 ani/16 ani

Profesori coordonatori: FĂȘIE ALINA-MONICA/BRISCAN GABRIELA

Instituția de proveniență: COLEGIUL TEHNIC „IOAN CIORDAȘ” BEIUȘ

VACANȚA ÎN PANDEMIE

Fiecare vacanță de vară este un prilej de bucurie atât pentru mine, cât și pentru toți copiii, de altfel. Totodată, în timpul vacanței de vară ne bucurăm de o mulțime de activități realizate în aer liber alături de toți prietenii noștri. De această dată, vacanța de vară nu a fost un moment potrivit pentru realizarea jocurilor în aer liber, deoarece pandemia ne-a acaparat îndeajuns de tare încât să nu putem ieși din casă.

Pe timpul pandemiei am fost nevoit să stau multe zile izolat în casă, unde, în fiecare zi, făceam aceleași activități, care, la un moment dat, deveneau foarte plictisitoare încât îmi venea să ies din casă, dar eram conștient că această regulă, chiar dacă pe noi nu ne încânta, era pentru binele nostru, dar, mai ales, pentru protejarea sănătății noastre. Dacă trebuia să merg undeva, acest lucru întâmplându-se foarte rar, trebuia să port mască chiar dacă nu îmi plăcea și mă incomoda foarte tare. Toate acțiunile de zi cu zi erau precedate de spălarea pe mâini sau dezinfectarea lor, care, cred că sunt lucruri esențiale, nu doar în pandemie, ci și în orice altă perioadă. Maska a devenit accesoriul vestimentar principal pe care fiecare persoană trebuia să-l aibă la îndemână.

Partea bună din această pandemie este că stând în casă, m-am apropiat mai mult de familie, care a avut un rol foarte important în această perioadă și nu numai, în echilibrul sentimental, dar și emoțional, simțindu-mă în siguranță, atât fizic, cât și moral. De asemenea, am petrecut mult mai mult timp cu mine însumi. În acest timp am reușit să-mi redescopăr vechi pasiuni cum ar fi pictatul, pe care de-a lungul anilor mi-am pierdut-o, dar care în această perioadă m-a ajutat și mă ajută să mă relaxez trecând ușor peste aceste momente dificile.

În ultima lună a vacanței de vară am evitat instinctiv să mă gândesc la viitor, căci orice posibil plan de vacanță mă crispa din cauza pandemiei. Ziua citeam, iar dimineața dormeam până târziu, una dintre puținele certitudini pe care le aveam legate de vacanța aceasta incertă rămânând

refugiul garantat al bibliotecii mele. Cred că acest lucru m-a ajutat foarte mult în îmbogățirea vocabularului meu.

Venirea virusului și implicit instaurarea carantinei m-au făcut să conștientizez cât de mult îmi iubesc grădina și că o perioadă ca aceasta de repaus ar trebui resimțită ca fiind un prilej de curățare a corpului, dar și unul de redobândire a răbdării. De asemenea, am învățat să apreciez mai mult tot ce am și că, deși viața e scurtă, trebuie să mă bucur de ea chiar și în cele mai grele momente.

M-am bucurat enorm atunci când s-a terminat izolarea și acum aștept cu multă nerăbdare să revină toate lucrurile la normal putând să ducem, din nou, o viață normală și liniștită lângă toți oamenii dragi nouă. Aștept să se găsească un antidot pentru acest virus care ne-a schimbat radical viețile și care a adus asupra noastră o supărare nedeterminată.